El Girona finalitza la primera volta més a prop d'Europa que del descens

Els de Pablo Machín tanquen la primera part de la temporada amb 26 punts i convertits en una de les revelacions de la Lliga

El Girona finalitza la primera volta més a prop d'Europa que del descens

Ni els més exageradament optimistes es podrien haver imaginat a l'estiu durant la pretemporada que el Girona tancaria la primera volta amb 26 punts i amb un coixí respecte al descens de 10. L'estrena a la màxima categoria està resultant d'allò més exitosa per a un conjunt blanc-i-vermell que, si no hagués badat fort en alguns partits, podria fins i tot tenir algun punt més. Parlar d'Europa League ha de ser, per força, una utopia per a un equip que té, no clar sinó claríssim, que l'únic objectiu continua sent assegurar la continuïtat a Primera Divisió. En aquest sentit, el mateix Pablo Machín ha recordat més d'una vegada que l'Eibar fa uns anys havia perdut la categoria havent sumat més punts que el Girona a la primera volta (27). Aquell exemple ni espanta ni atemoreix un equip que no mira més enllà del proper partit al Wanda Metropolitano contra l'Atlètic de Madrid i que està decidit a continuar fent història. El repte és clar: mantenir i allargar el rendiment de l´equip durant la primera volta que l´ha dut a no trepitjar mai zona de escens durant 19 jornades i a fregar i fins i tot tocar durant algunes hores, les posicions d´Europa League.

El Girona s'ha convertit en la revelació de la temporada. El factor novetat ha fet que molts especialistes s'hagin desfet en elogis cap a un equip que amb tota seguretat no té les individualitats d'altres però que compta amb, al marge dels gols de Cristhian Stuani (10) i Portu (7), un parell de trets que el fan diferencial. El primer són les ganes i il·lusió amb què els jugadors blanc-i-vermells –la majoria dels quals debutants a la categoria– ataquen cada pilota i es deixen la pell al terreny de joc conscients que estan competint contra els millors. L'altre és el famós sistema que Machín va implantar quan va arribar a l'abril del 2014. El 5-3-2 original amb què el Girona de Becerra, Juncà, Jandro, Ortuño i companyia va aconseguir el miracle de la salvació aquella primera temporada (2013-14) ha anat evolucionant i amb el temps el tècnic l'ha matisat per fer-ne un 3-5-2 o últimament un 3-4-2-1. Tot plegat ha servit per a què el grup de futbolistes que ja fa uns quants anys que juguen plegats es coneguin de memòria l'engrenatge de l'esquema tàctic.

Tot va començar contra l'Atlètic, a mitjans d'agost en un Montilivi ple com un ou i un partit màgic que es va estroncar als darrers minuts quan els matalassers van igualar el 2-0 inicial (2-2). La festa no va ser completa però gairebé i l´afició va celebrar aquell empat com si d´una victòria es tractés. La imatge de l´equip havia convençut i també alertava la resta d´equips que el Girona havia vingut a donar guerra. El triomf contra el Màlaga a la segona jornada (1-0) suposava la primera victòria a Primera Divisió i confirmava que el Girona no seria cap ventafocs. Lògicament la permanència no pot ser de cap manera un camí de flors i violes i el Girona, en aquesta

primera volta també ha patit moments difícils. Tothom és conscient que tocarà patir i que vindran moments complicats com els que van arribar quan l´equip va encadenar una ratxa de 2 punts de 18 possibles en caure a Bilbao (2-0), perdre tres partits seguits a Montilivi (Sevilla, Barça i Vila-real) i sumar només dos empats a Leganés (0-0) i Vigo (3-3). Aquella ratxa de partits va situar el Girona en la 17a posició, fins ara la més baixa que ha ocupat a la classificació aquest curs.

Els dubtes hi eren i fins i tot algun nervi a l´entorn veient que el Girona no era capaç de transformar les bones sensacions que oferia al camp amb punts. Tot va canviar a Riazor. En un partit molt pràctic contra el Deportivo de la Corunya, els de Machín van endur-se els tres punts i van començar la remuntada a la classificació. La impensable victòria contra el Reial Madrid a l´estadi ha estat sens dubte un dels moments de la primera volta i, si no hi ha cap campanada durant la segona, de la temporada. El 2-1 davant el campió d´Europa amb remuntada inclosa al gol d´Isco va situar Girona al centre mediàtic internacional i, de passada va envalentonar encara més un equip que continuaria escalant llocs a la classificació les jornades següents amb la victòria al camp del Llevant (1-2) i els punts contra Reial Societat (1-1) i Betis (2-2).

Si el triomf a la Corunya va suposar un punt d´inflexió, l´empat al Benito Villamarín també va estar a punt de ser-ho, però en negatiu. El Girona va deixar escapar la victòria en la darrera jugada del partit després que Portu hagués fet l´1-2 ja en l´afegit. El 2-2 de Tello va fer molt de mal als gironins que, per acabar-ho d´adobar, van veure com la setmana següent el cuer Alabès els remuntava un 2-0 a favor a Montilivi en els darrers vint minuts (2-3) i revifava. La doble garrotada va fer mal però el Girona es va refer amb un triomf històric a Cornellà en el derbi contra l´Espanyol (0-1) i una victòria per la mínima davant el Getafe (1-0) que situava l´equip a tocar de les posicions d´Europa.

Amb l´accident a Eibar (4-1) es va arribar a Nadal i el 2018 es va començar amb derrota a València (2-1). La golejada de contra el Las Palmas ha trencat aquesta sèrie per situar el descens a 10 punts i acostar Europa a només 3. La festa no s´atura i dissabte al Metropolitano s´obre una segona volta que també promet emocions fortes.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/16/girona-finalitza-primera-volta-mes/890284.html?utm_source=rss